N°. 82.

Bredasche Courant.

DONDERDAG 13 OCTOBER. 1859.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der Gemeente *Breda*;

Gelet op het besluit van den Commissaris des Konings in de Provincie Noordbrabant van den 28. September 1859, A, N°. 23 (Bijblad N°. 93), houdende herinnering aan de verpligting tot suppletoire aangiften voor de Personele Belasting, over het loopende dienstjaar $185^9/_{60}$.

Brengen bij deze den inhoud van gemeld besluit ter kennisse der ingezetenen, luidende:

Dat op hen de verpligting rust, om, bijaldien zij eenige der voorwerpen van de zes grondslagen der Personele Belasting in den loop van dit dienstjaar in gebruik stellen, deswege de vereischte aangifte te doen, en wel wegens:

1°. het betrekken of van mobilair voorzien van een perceel, hetwelk op den 15. Mei des jaars niet in gebruik was;

2°. het verder in gebruik nemen van een woonhuis, enkel en op den voet bij de laatste zinsnede van art. 26, § 2 der wet bepaald, vroeger door een huisbewaarder bewoond;

3°. het verlaten van een perceel, met wegvoering van alle roerende goederen en zonder achterlating van eenen huisbewaarder, en het betrekken van een ander, dat niet bewoond was;

4°. het in gebruik stellen van dienst- of werkboden, gelijk mede van paarden, of de zoodanige welke aanvankelijk tot onbelastbare of minder belastbare einden aangelegd of gebezigd, thans tot belastbaar of hooger belastbaar gebruik overgaan.

Breda, den 11. October 1859.

De Burgemeester,
J. MASTBOOM.
De Secretaris,
L. D. G. TEYCHINÉ.

Frankrijk.

PARIJS, den 10den October.

Heden morgen hebben de Keizer, de Keizerin en de Keizerlijke Prins Biarritz verlaten. Eene verbazend groote menigte had zich langs den weg dien zij volgen moesten geschaard. Beiden beantwoordden de toejuichingen der bevolking zeer minzaam. Ten vier ure werden HH. MM. te Bordeaux verwacht. Men ziet den Keizer Woensdag avond te Parijs te gemoet.

— De bisschop van Orleans, Mgr. *Dupanloup*, een van de meest geachte praelaten der katholijke kerk van Frankrijk, heeft dezer dagen eene belangrijke verklaring betreffende de tegenwoordige tijdsomstandigheden uitgevaardigd. Dit stuk, hetwelk de dagteekening van 30 September jl. voert, vangt aldus aan: »Het is mij onmogelijk langer te zwijgen; ik voor mij moet ten laatste protesteren tegen de aanrandingen, welke onze Heilige Vader de Paus en de Apostolische Stoel aanhoudend voor onze oogen hebben te ondergaan. De aandoeningen, welke zulk een schouwspel in mijn gemoed en voorzeker bij alle katholijken verwekt, kan ik niet langer inhouden."

Aan degenen die beweren dat het wereldlijk gezag voor het pausdom niet onmisbaar, noch van hetzelve onafscheidelijk is, antwoordt de praelaat: »Het is waar, het wereldlijk gezag van den Paus is geene goddelijke instelling, maar het is onder Gods voorzienige leiding ontstaan, het is eene instelling der Voorzienigheid. Het is waar, in de eerste drie eeuwen der Kerk heeft het Pausdom zonder wereldlijk gezag bestaan en is het onafhankelijk geweest; de Pausen waren toen onafhankelijk zoo als een martelaar onafhankelijk is; maar zij hadden voorzeker aanspraak op eene andere onafhankelijkheid; en de Voorzienigheid, welke hen zigtbaar ondersteunde maar die niet aanhoudend wonderen bezigt, heeft de onmisbare vrijheid en onafhankelijkheid der kerk gevestigd op de wettigste souvereiniteit, welke er in Europa bestaat. Voor de vrijheid der kerk en voor de onze is het noodig dat de Paus vrij en onafhankelijk zij, dat de onafhankelijkheid met souverein gezag bekleed zij, dat de Paus vrij zij en het ook schijne, dat de Paus vrij zij binnen zijn gebied zoowel als in betrekking met andere magten."

Het slot van het stuk is een plegtig en nadrukkelijk protest. De praelaat protesteert eerst als katholijk Christen en als katholijk bisschop, en zegt verder: »Ook als Franschman protesteer ik. Is het niet vernederend voor Franschen te zien dat onze overwinningen en het vergieten van het onschatbare bloed onzer soldaten, in weerwil der raadgevingen en betuigingen van onzen Keizer, zulk een jammerlijk gevolg hebben?

»Ik protesteer in den naam van het gezond verstand en van het eergevoel, welke geërgerd worden door de medepligtigheid van eenen Italiaanschen vorst aan de opstanden en oproerigheden, en door de zamenzwering van lage en onredelijke hartstogten tegen beginselen welke in de christenwereld door alle ware en groote staatkundigen erkend zijn.

»Ik protesteer in den naam der goede trouw tegen die kwalijk ingehouden en gebrekkig bedekte eerzucht, die ontwijkende antwoorden, die oneerlijke staatkunde, waarvan wij het bedroevende schouwspel voor oogen hebben."

— Het *Journal des Débats*, het protest van den bisschop van Orleans besprekende, zegt o. a.: »De bisschop van Orleans beschouwt, even als de bisschop van Poitiers, het wereldlijk gezag van den Paus als de essentiële waarborg voor de onafhankelijkheid, de vrijheid en de waardigheid, die het Hoofd der Kerk toekomen. Van dit standpunt begrijpen wij de warmte, waarmede de geleerde bisschop opkomt tegen de gebeurtenissen, de ondernemingen en handelingen, die het wereldlijk gezag van den H. Stoel in de waagschaal hebben gesteld. Intusschen betreuren wij het, dat wij in het protest van den bisschop van Orleans dezelfde heftigheid en de dezelfde bitterheid van uitdrukking vinden, welke wij reeds hebben afgekeurd in den herderlijken brief van den bisschop van Poitiers; wij betreuren het te meer, omdat de bekende gevoelens, de vrijzinnige en verlichte geest van den bisschop van Orleans ons meer achting, sympathie en eerbied hebben ingeboezemd. Nog eens: niets is natuurlijker dan dat de bisschoppen de zaak van den Paus en der Kerk verdedigen; niets is daarenboven billijker en wettiger. Maar wij blijven overtuigd dat de zaak van den Paus en de Kerk met meer kalmte, gematigdheid en voorzigtigheid moest verdedigd worden."

— De Bisschop van Nantes heeft zich bij een schrijven van den 6den dezer openlijk met het protest van Mgr. *Dupanloup* vereenigd, verklarende »dat er in het heldhaftige Bretagne geen enkel Katholijk huisgezin is, dat niet innig hartzeer gevoelt over de beleedigingen, waarmede het doorluchtig hoofd der kerk wordt overstelpt."

— De telegraaf brengt het berigt dat het Fransche eskader, hetwelk onlangs onverwachts en met onbekende bestemming van Toulon in zee is gegaan, bestaande uit vijf linieschepen en twee fregatten, den 9den dezer in de Spaansche haven Algesiras, in de zeeëngte van Gibraltar, aangekomen is. Te Algesiras, tegenover Ceuta, is, gelijk men weet, eene aanmerkelijke legermagt van Spaansche troepen voor de voorgenomen expeditie tegen Marocco vereenigd.

Volgens particuliere berigten van hier hebben het Spaansche en het Fransche gouvernement zich over de aangelegenheid van Marocco verstaan en omtrent de tegen dat land te nemen maatregelen onderling afspraken gemaakt.

— Uit Zürich wordt gemeld dat aan het particuliere gebouw, alwaar de conferentie zitting en de gevolmagtigden verblijf houden, tegen 1 November aanstaande eene andere bestemming gegeven is. Ook hieruit wordt opgemaakt dat de conferentie niet lang meer vergaderd zal blijven.

Te Turijn wordt stellig verzekerd dat het Züricher verdrag reeds gereed is en dat de onderteekening alleen nog vertraagd wordt, door dat de vertegenwoordiger van Oostenrijk de daartoe noodige magtiging nog niet had ontvangen. Verder wordt aldaar verzekerd dat het verdrag aan Lombardye eene schuld van 270 millioen francs (namelijk 120 millioen als aandeel in de Lombardo-Venetiaansche schuld en 150 millioen als aandeel in de Oostenrijksche staatsleening van het jaar 1854) oplegt, dat de voor den wapenstilstand in de maand Julij jl. aangenomen scheidslinie de grenslinie tusschen het Venetiaansche en het aan Sardinie afgestane grondgebied zal uitmaken, doch dat de grenslinie minstens drie duizend meters van het glacis der Oostenrijksche vestingen verwijderd moet blijven.

— Omtrent het gebeurde te Parma wordt van den 6den October geschreven:

»Gisteren avond kwam de kolonel *Anviti*, oud-voorzitter der militaire zaken van den Hertog van Parma, langs den spoorweg van Bologna alhier aan. In weerwil zijner vermomming werd hij door het volk herkend en vervolgd, waarop hij eene wijkplaats zocht in een wachthuis, doch daar waren slechts drie karabiniers aanwezig, terwijl de troepen zich op verren afstand in de citadel bevonden. De deur van het wachthuis werd nu door het volk opengeloopen, de wachthebbende manschappen werden door de overmagt teruggedrongen en de kolonel werd aan hunne begeleiders ontrukt en door den woedenden volkshoop wreedaardig vermoord; zijn hoofd werd daarop afgehouwen, in zegepraal rondgedragen en onder uitgelaten geschreeuw op eene kolom geplaatst. Zulks had alles plaats ge-

had vóór dat de gewapende magt op de been kwam, maar zoodra deze verscheen, ging de volksmassa uiteen. De regering heeft een gestreng onderzoek ingesteld naar de schuldigen en deze zullen hunne welverdiende straf niet ontgaan."

De Parijsche bladen deelen mede dat de Fransche consul bevel heeft ontvangen Parma te verlaten, wanneer er niet spoedig regt werd geoefend. De mededeeling is niet geheel juist. Wij hebben te Parma slechts een consulair agent, die zelf uit Parma geboortig is. Aan deze is eenvoudig bevel gezonden om de Fransche vlag in te nemen, indien de straf niet onmiddellijk volgde. Trouwens de beteekenis van het feit blijft dezelfde.

Volgens berigten uit Parma is de instructie aangevangen ter zake van het vermoorden van den kolonel *Anviti* en is de Regering stellig van voornemen met de grootste gestrengheid in deze te werk te gaan.

De heer *Farini*, hoofd van het voorloopig bewind te Parma, heeft de Fransche Regering verwittigd dat hij zich haasten zou de moordenaars van den kolonel *Anviti* goed regt te laten wedervaren.

Te Parma is voorts de navolgende proclamatie omtrent het gebeurde uitgevaardigd:

»Burgers!

»Onze stad is gisteren getroffen geworden door eene gebeurtenis, welke men niet genoeg kan betreuren.

»Een ellendige is zich komen vertoonen aan dit volk dat door hem wreed gegriefd werd.

»De koorts der wraak heeft eenige ongelukkigen vermeesterd, verblind, woedend gemaakt en er hen toe gebragt hunne handen met bloed te bevlekken. Zelfs wanneer hij de slechtste van alle menschen ware geweest, kwam het aan de wet toe hem te straffen.

»Terwijl de Regering waakt dat de wet hare kracht behoude, begrijpt zij dat het oogenblik gekomen is om, in naam van de liefde tot het Vaderland, de medewerking in te roepen van alle goede burgers.

»Gij, die de vrijheid begrijpt, zegt aan uwe medeburgers dat er geene vrijheid bestaat zonder eerbied voor de wet.

»Gij, die de bevrijding wenscht van ons Land, zegt aan uwe medeburgers dat wij haar moeten verbeiden in orde en rust.

»Zegt dat men, door de beleedigingen der dwingelandij te willen wreken, zooals men dat gisteren heeft gedaan, den weg baant tot haren terugkeer, en zich op nieuw voorbereidt om het volk een vreeselijk honderd per een te doen betalen.

»Zegt dat geheel Italië weeklaagt over de misdaad van gisteren; zijne vijanden alleen verheugen er zich in.

»Parma, den 6den October 1859.

»De Intendant-Generaal,
Cavallini."

— Te Florence en te Modena is in het laatst der vorige week van regeringswege afgekondigd dat het verkeer tusschen Sardinië en de met hetzelve vereenigde landen van Midden-Italië van de betaling der grenstolregten ontheven werd, dat de heffing dier regten met den 10den dezer zou worden gestaakt en dat voortaan de Sardinische tariefwetgeving algemeen zou worden gevolgd. Ten einde dit besluit onherroepelijk te maken heeft de Toskaansche regering last gegeven om de gebouwen, welke voor de heffing der tolregten op de Toskaansche grenzen dienen, te verkoopen.

De regering van Toskane en die van Modena hebben niet alleen het muntstelsel en den muntstempel van Sardinië aangenomen, maar ook bepaald dat al het aanwezige geld daarnaar omverwijld vermunt zal worden.

— Ministeriele dagbladen van Turyn berigten dat in Sardinië de wetgevende kamers in het begin der volgende maand zullen zamenkomen om het te Zurich te sluiten vredesverdrag te onderzoeken en zoo veel noodig goed te keuren, dat zij vervolgens zullen worden ontbonden, en dat daarna de verkiezingen tot zamenstelling der nieuwe vertegenwoordiging zullen worden gehouden naar de bestaande kieswet, gewijzigd zoo ver wegens de aanwinst van het Lombardische grondgebied zal noodig zijn. Een van die bladen, de *Indipendente*, voegt daarbij, dat het gouvernement, gebruik makende van de buitengewone magt waarmede het voor den duur van den oorlog bekleed is, nog vóór de zamenkomst der kamers voorloopige wetten tot regeling van verscheiden gewigtige aangelegenheden, zoo als van het provinciale en het gemeentelijke bestuur, het openbaar onderwijs, den burgerlijken stand, zal uitvaardigen.

— Volgens berigten uit Bologna van den 2den dezer onderging het leger van de Romagna eene geheele reorganisatie, terwijl het door de aankomst van vrijwilligers aanhoudend in sterkte won, en liet de generaal *Fanti* op de grenzen der Romagna hier en daar verschansingen aanleggen.

Dezelfde berigten verzekeren dat de generaal *Fanti* geenen aanval in den zin had en de Pauselijke troepen te zwak achtte om eenen aanval te ondernemen, zoodat de vijandelijkheden zich tot het wisselen van eenige geweerschoten tusschen de wederzijdsche voorposten bepaalden.

— De *Akhbar*, een dagblad van Algiers, zegt in zijn nommer van den 3den dezer: »De generaal de *Martimprey*, de opperbevelhebber der land- en zeemagt van Algerie, zal den 6den dezer op het stoomfregat *Asmodée* scheep gaan, om zich naar de Marocaansche grenzen te begeven en zich aan het hoofd der aldaar vereenigde krijgsmagt te plaatsen. Deze expeditie, waaraan twee divisiën infanterie en eene divisie kavallerie benevens talrijke detachementen inlandsche ruiterij zullen deel nemen, zal ongetwijfeld van korten duur zijn. Zij moet inzonderheid strekken tot wering van de aanvallen der aan de grenzen woonachtige volksstammen, welke aan de regering van Marocco alle gehoorzaamheid weigeren. Het was volstrekt noodig geworden die aanrandingen te straffen, ter bevestiging van de veiligheid en gerustheid welke Algerie voor de ontwikkeling zijner welvaart behoeft.

»Het berigt dat *Si-Mohammed*, de zoon van den overleden Keizer van Marocco, zonder moeijelijkheden aan zijnen vader opgevolgd was, is voorbarig. Tot nog toe zijn er, naar het schijnt, alleen personen die naar den troon dingen, maar is er nog geen verkozene. *Si-Mohammed* heeft eenen geduchten mededinger in zijnen neef *Si-Sliman*; deze vertegenwoordigt een aanzienlijk geslacht en heeft vele aanhangers in het land. De kerkelijke hoofden van Fez hebben zich nog niet voor de eene of de andere partij verklaard, en hunne stem zal gewis groot gewigt in de schaal leggen. *Si-Sliman* heeft, naar verzekerd wordt, sedert verscheiden jaren blijken gegeven van ingenomenheid met de Europesche denkbeelden en van geneigdheid om de politieke betrekking met Frankrijk op eenen goeden voet te brengen."

— Volgens den *Moniteur de la Flotte* heeft de opperbevelhebber der land- en zeemagt zich den 6den dezer aan boord van het stoomfregat *Asmodée* te Algiers ingescheept, om zich op de Marokkaansche grenzen aan het hoofd der daar vereenigde troepen te stellen. Deze expeditie, aan welke twee divisiën infanterie door de divisie-generaals *Walsin Esterhazy* en *Jussuf* aangevoerd, benevens eene divisie kavallerie onder den generaal *Desvaux* zullen deel nemen, zal waarschijnlijk kort van duur wezen, en had tot bijzonder doel de aanvallen der grensbevolkingen te beteugelen, die in openbare wederspannigheid tegen de te Fez gevestigde Regering leven. Hen te tuchtigen is onvermijdelijk tot bevestiging der veiligheid en van het vertrouwen dat de Fransche kolonie tot ontwikkeling van hare belangen moet inboezemen.

De *Moniteur* van gisteren (11 October) deelt mede, dat de Keizer, de Keizerin en de Keizerlijke Prins Maandag avond ten half zeven ure te Bordeaux zijn aangekomen. In weerwil van het ongunstige weder was eene talrijke volksmenigte zoo uit de stad zelve als uit den omtrek zamengevloeid om HH. MM. te begroeten. Niet alleen de huizen waren met vlaggen getooid, maar ook de schepen in de haven prijkten allen daarmede, zoodat de geheele stad een zeer feestelijk aanzien had.

— Volgens berigten uit Rome was de Paus den 6den naar Castel Gandolfo vertrokken en had hij daar den Hertog *de Grammont* ten gehoore bij zich ontvangen. — De graaf *della Minerva*, de gezant van Sardinië, zou Rome den 9den verlaten. Het gerucht wilde, dat hij bij zijne afreis zijne landgenooten onder de bescherming van het Fransche gezantschap zou stellen.

Duitschland.

FRANKFORT, den 9den October.

De reeds zoo beklagenswaardige toestand des Konings van Pruissen is in de jongste laatste dagen nog verergerd.

— De *Allgemeine Zeitung* erkent dat de grootste zwarigheid waarmede de Oostenrijksche staatslieden thans als bij elken voetstap te kampen hebben in den toestand der finantiën ligt. Het budget van 1849 begrootte de jaarlijksche uitgave voor interessen der Staatsschuld op 40 millioen gulden, terwijl dit bedrag thans, na verloop van tien jaren, reeds tot 100 millioen gulden gestegen is en in de eerste jaren nog hooger stijgen zal, naardien de Staat hoogst waarschijnlijk eerlang met eene nieuwe leening aan de markt zal moeten komen, om de al te groote uitgaven van papier der nationale bank te verminderen. Reeds nu echter is het gewigt der directe belastingen drukkend, dat aan eene vermeerdering daarvan niet te denken valt. Integendeel heeft de Regering, met het oog op de groote grondbezitters, die zich daardoor het hardst getroffen gevoelen, reeds eene commissie benoemd, die den weg tot eene meer billijke verdeeling der belastingen banen moet. Ook aan eene vermeerdering der indirecte belastingen valt bezwaarlijk te denken. De nieuwe belasting op de wijnen, wier opbrengst niet in verhouding met het daardoor in alle provinciën verwekt misnoegen staan zou, is voor het oogenblik opgegeven.

— Een ministerieel blad van Weenen, de *Ostdeutsche Post*, zegt in zijn nommer van den 6den dezer: »Het brandpunt van het Italiaansche vraagstuk is thans te Rome, en onder al de bescheiden behoorende tot de algemeene geschiedenis van onze dagen, is er geen van meer gewigt dan de jongste allocutie van den Paus (houdende klagten over, en protest tegen de handelingen van het revolutionaire bestuur der Romagna). Maar de historische beduidenis van dit staatsstuk strekt zich veel verder uit dan de aanhangige zaak van Italie. Het geldt voor den Heiligen Stoel niet enkel het behoud van eenige provinciën; het Pausdom wordt niet enkel in zijnen vorm, in uiterlijkheden aangevallen; het wordt ook in zijnen innerlijken aard aangetast; en dat het in die moeijelijkheden verkeert is te wijten aan de staatkunde van eenen staat welke sedert zijn ontstaan tot nog toe steeds tot de voornaamste steunsels der Katholijke Kerk had behoord.

»Het is eene gebeurtenis van het grootste gewigt, het Pausdom in de noodzakelijkheid gebragt te zien om voor zijn bestaan en voor zijn regt op te komen in den persoon van zijnen bejaarden en zieken vertegenwoordiger. *Pius IX* doet een beroep op het geloof en het gemoed der Katholijke wereld; hij veroordeelt voor de vierschaar van het Katholijke heelal de staatkunde dergenen welke den Heiligen Stoel willen omverwerpen en tevens voorgeven hem eerbied toe te dragen en getrouw te blijven. De Katholijke wereld is groot; en de zaak voor haar is thans, in de tegenwoordige omstandigheden te toonen dat zij in de daad nog eene eendragtige, sterke en van hare sterkte bewuste wereld is.

»Het lijdt geen twijfel, dat er bij het aanhangige vraagstuk, hetwelk zich in de eerste plaats als eene zaak van politiek en van materieel

belang voordoet, ook een godsdienstig beginsel van groot gewigt betrokken is. Indien al de Bisschoppen van de Katholijke wereld aan de roepstem van den Hoogepriester gehoor geven, kan daaruit eene *agitatie*, eene spanning ontstaan, waarvoor de magt van Sardinië in het niet zinkt en waartegen Frankrijk zich niet zal durven verzetten. Uit die beweging kunnen gevolgen voortkomen, welke zich veel verder uitstrekken en veel hooger reiken dan de vraag, hoe over het grondgebied van Midden-Italie beschikt zal worden. In zulk een verband met de zaak van het Pausdom staande, wordt het Italiaansche vraagstuk in de daad eene zaak van gewigt voor de wereldgeschiedenis."

Nederlanden.

BREDA, den 11den October.

Openbare Vergadering van den Gemeenteraad te *Breda*, gehouden den 8. October 1859, waarbij alle leden tegenwoordig waren.

Goedkeuring der Notulen van 24 September jl.

A. Mededeeling van ingekomen stukken:

1. Missive van Gedep. Staten, geleidende afschrift van een Koninklijk Besluit, tot goedkeuring van dat van dezen raad, betreffende het heffen eener verminderde Plaatselijke Belasting op het Gedisteleerd en de Likeuren. — Aan Burgem. en Weth. ter uitvoering.

2. Adres van den heer *J. J. van Kempen*, om wegens zijn beroep naar elders, als Stads-Heel- en Verloskundige te worden ontslagen. — Welk ontslag eervol wordt verleend, onder dankbetuiging voor de bewezene diensten.

3. Adres van den heer *F. J. M. Heylaarts*, Heel- en Verloskundige alhier, om met de voors. betrekkingen te worden begunstigd. — 8 dagen ter visie.

4. Proces-verbaal der driemaandelijksche Kas-opneming bij den Gemeente-Ontvanger. — Gelet op de daarbij opgegevene achterstallige huishuren. Is besloten den Gem.-Ontvanger aan te schrijven, om aan het Besluit van 12 April jl., tot inhouding van f. 5 per maand voor nog verschuldigde huur der woning aan de Antwerpsche poort, gevolg te geven; terwijl aan Burgem. en Weth. wordt opgedragen om bij elke Kas-opneming, de betaalde Coupons der Leening van *f* 50000 te bifferen.

B. Mededeeling der met den Heer Kolonel Plaatselijken kommandant dezer vesting gevoerde briefwisseling tot het beschikbaar stellen van een geschikt locaal ter afzonderlijke verpleging van Cholera-lijders. — Gelet dat volgens de opgave van de geneeskundige Commissie, de Cholera schijnt geweken te zijn, en mitsdien de aanwijzing van een zoodanig locaal voor het tegenwoordige minder noodig is te achten. — Is besloten genoemden Plaats-Kommandant hiervan kennis te geven, met bijvoeging der bereidwilligheid om wanneer dit bij eventuele toeneming der ziekte mogt vereischt worden, daartoe de medewerking te verleenen.

Ten gevolge van ingebragte klagten, worden de Commiesen der Plaatselijke Belastingen *J. van Eck* en *H. J. van der Maden*, wegens verkeerde handelingen in de afgifte van uitvoer-billetten, ter bekoming van teruggaaf van Plaatselijke Belasting, uit hunne opgemelde betrekkingen ontslagen, en tevens besloten B. en W. uit te noodigen den Ontvanger *van Roy* en den Commies *Meijers*, die beide nie het voormelde zijn bekend geweest, zonder zich echter daaraan te hebben schuldig gemaakt, over hunne nalatigheid in het doen van rapport deswegens, te onderhouden, en den Controleur te gelasten, om aan de overige Ambtenaren des Raads ongeoegen onder het oog te brengen over de niet behoorlijke waarneming hunner functiën, en hen te gelasten, om bij voorkomende gevallen van dergelijken aard, daarvan onmiddellijk aan genoemden Controleur te rapporteren.

Eenige ter tafel gebragte adressen van personen om bij vervulling der twee opengevallen Commies-plaatsen in aanmerking te komen, worden ter visie gelegd.

D. Vaststelling van het aanvullings-Kohier der plaatselijke belasting op de Honden. — B. en W. gemagtigd daaromtrent volgens de verordeningen te handelen.

E. Aan de orde gesteld zijnde de behandeling van het plan tot vrijwillige conversie van de stedelijke schuld, wordt alvorens ingeleverd een voorstel van den heer *de Man*, tot wijziging van art. 4 van hetzelve, betreffende de aflossing. — Besloten om uithoofde van de belangrijkheid der zaak, dit voorstel ter visie te leggen, en het plan op den 15 dezer te behandelen.

Gisteren hebben de sectiën van de Tweede Kamer een aanvang gemaakt met het onderzoeken der Staatsbegrooting van 1860.

— Het adres der ingezetenen van 's Hertogenbosch, aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal is aan die Hooge Vergadering verzonden, voorzien van ruim 400 handteekeningen.

— In de memorie van beantwoording der Regering betrekkelijk de Zuiderspoorwegen wordt o. a. gezegd: »Met uitzondering van den heer *du Bois Nihoul*, die de concessie voor den Zweeuwschen spoorweg had erlangd, doch daarvan heeft afgezien, waren *alle* bij de Regering ingekomen spoorwegontwerpen zoo weinig bestudeerd en zoo zeer met gebrek aan localkennis ontworpen, dat zij toch geheel op nieuw zouden hebben opgenomen moeten worden." — De heeren *Dull en Comp.* te Almelo hebben het thans van hun pligt geacht, in een brief aan de leden der Eerste en Tweede Kamer te doen opmerken, dat men, althans ten hunnen aanzien, zich hier aan eene grove dwaling schuldig maakt. Hun plan van de Noorder-spoorwegen toch, met zijne kaarten en berekeningen, zijn niet alleen door de deskundigen, die ze gezien en onderzocht hebben, in hooge mate bewonderd en geprezen, maar ook door twee Nederl. Ministers van Binnenlandsche Zaken (de heeren *van Reenen* en *Simons*) de eer eener concessie en in de vergadering der Tweede Kamer van 2 December 1856 de openbare toezegging van eene Staatssubsidie waardig gekeurd. Ten einde echter den indruk van dergelijke onwillekeurige dwalingen voor het gevolg bij de leden te keer te gaan, hebben zij hun project met kaarten, waterpassingen en becijferingen onverwijld naar 's Gravenhage gezonden, en zullen deze aldaar in een der lokalen van het gebouw Diligentia op 10, 11 en 12 dezer, van des voormiddags 9 tot 4 ure des namiddags, van hunnentwege uitsluitend voor de heeren volksvertegenwoordigers worden geëxhibeerd. En zijn mitsdien de leden uitgenoodigd, te dier plaatse persoonlijke inzage te gaan nemen van de bedoelde bescheiden. Des gevorderd, kunnen zij ieder oogenblik schriftelijk bewijzen dat, bijaldien de Regering aan de voorwaarden hunner aanvrage om concessie voldoet, het vereischte kapitaal van *f* 26,000,000 voorhanden is.

— Den 23 dezer zal van Harderwijk vertrekken een detachement suppletietroepen, sterk 125 manschappen, onder bevel van den 1sten luit. der inf. van het Oost-Indisch leger *W. J. Lindgreen* (van verlof terugkeerende), onder medegeleide van de 2de luits. der inf. *O. W. Schotborgh* en *C. L. Benze*. Genoemd detachement zal dienzelfden dag overgaan aan boord van het Schip *Elize Henriette*, liggende aan het Nieuwe Diep, en bestemd naar Oost-Indië.

— Men meldt uit Harderwijk dat het aantal militairen, voor de Indiën aangeworven, gedurende de maand September ll. het aanzienlijk cijfer van 480 heeft bereikt.

— Tegen het einde dezer maand zal van Harderwijk vertrekken naar Hellevoetsluis, om aldaar ingescheept te worden aan boord van Zr. Ms. transportschip *de Heldin*, bevelhebber de luitenant ter zee 1ste klasse *P. Toutenhoofd*, bestemd naar Curaçao, een detachement, sterk 50 militairen, onder bevel van den 2den luitenant der infanterie *N. H. A. Camp*, medegeleider de 2de luitenant der artillerie *A. L. W. Seyffart*.

— Den 6den dezer is te Geertruidenberg op de R.-C. begraafplaats plegtig ter aarde besteld het stoffelijk overschot van den HoogEd. Gestr. heer *J. B. Heijligers*, gepensionneerd luitenant-kolonel titulair der artillerie van het leger in Oost-Indië, ridder der beide Nederlandsche orden, versierd met de achtkante bronzen medaille wegens deelname aan den oorlog op Java 1825—1830, het onderscheidingsteeken voor twintigjarige Ned. officiers dienst enz. Bij de gebruikelijke militaire honneurs was gevoegd het burgerlijk Harmonie-gezelschap. Behalve de naaste betrekkingen namen hoofd- en andere officieren en vrienden aan deze plegtigheid deel; de slippen van het lijkkleed werden door ridders gedragen.

In 1814 en 1815 nam de overledene deel aan het beleg van Naarden, en kommandeerde in 1823 en 1824 de artillerie tegen de Padries in de bovenlanden van Padang, westkust van Sumatra. Hij werd geacht als braaf officier en zorgend huisvader.

— Eergisteren overleed te Dordrecht de Hoog Ed. Gestr. heer jhr. *J. G. W. Merkes van Gendt*, ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, kommandeur der orde van de Eikenkroon, officier van het Legioen van Eer, ridder van de 2e klasse met de kroon der orde van Sint Anna van Rusland, kommandant der orde van den Witten Valk van Saxen-Weimar-Eisenach, ridder der orde van het Zwaard van Zweden en Noorwegen, kolonel-titulair van het korps ingenieurs, mineurs en sapeurs, inspecteur der tweede fortificatie-inspectie, 's Konings adjudant in buitengewone dienst, oud-adjudant van Z. M. Koning *Willem II*.

— Te Zutphen heeft een noodlottig voorval plaats gehad. Zekere *J.......*, in de Larestraat aldaar, was aan de typhus lijdende en er werd bij hem gewaakt. Ll. Dingsdag nacht vervulden zijn zoon en zijne dochter dezen pligt, toen de zieke bedaard scheen, en zij ongemerkt waren ingesluimerd. Doch toen zij kort daarop ontwaakten, vonden zij het bed ledig. *J.* was inmiddels ontwaakt, en in het ijlen der koorts het bed uitgestapt, het huis en den zich daarachter bevindenden tuin doorgegaan en eindelijk in de gracht geloopen, waaruit men hem den volgenden morgen levenloos heeft opgehaald.

Te Luxemburg is den 6den October met groote plegtigheid de eerste steen gelegd van de reusachtige viaduct, bestemd om die stad met het spoorwegstation te verbinden. Bij dit werk vergeleken, zullen de zoo zeer geroemde viaducten door de vallei van Vesdre en zelfs die van Berdette bij Aken niets zijn; de viaduct zal niet minder dan 7 à 800 mètres lang zijn en als het ware eene brug vormen over den afgrond, welke twee bergen scheidt. Bij deze gelegenheid is door den heer *Simonis*, eersten schepen van Luxemburg, bij ongesteldheid van den burgemeester, eene redevoering uitgesproken, waarin hij in den breede de voordeelen deed uitkomen, welke voor het Groothertogdom uit zijne verbinding met het Europisch spoorwegnet zouden voortvloeijen, en tevens de overtuiging te kennen gaf, dat Luxemburg, zoo rijk door zijn landbouw en zijne delfstoffen, thans op zijne beurt reuzenschreden op de industriële loopbaan zoude afleggen. Hij eindigde met de verklaring dat hij zich gelukkig achtte deze hoop te kunnen uiten in tegenwoordigheid van den Prins van Oranje, die eenmaal geroepen zal worden de kroon van het Groothertogdom te dragen.

De Prins heeft den heer *Simonis* in passende bewoordingen geantwoord; Z. K. H. heeft de mannen, aan wier initiatief en talent Luxemburg dit werk verschuldigd zal zijn, geluk gewenscht en hun van de welwillendheid der Regering verzekerd.

Prins *Hendrik* vatte daarna het woord op en deelde het voornemen mede der Regering om hen, die tot de tot stand koming van deze groote en nuttige werken hadden bijgedragen, naar verdienste te beloonen. Aan den ingenieur *Grenier* deelde de Prins de tijding mede van zijne benoeming tot officier van de Eikenkroon.

Onder den eersten steen, die door den Prins van Oranje werd gelegd, is eene doos geplaatst, inhoudende gouden, zilveren en koperen muntspeciën des Lands, alsmede eene koperen plaat met het volgende opschrift:

»*Stad Luxemburg 6 October 1859. — Onder de Regering van Willem III, Koning der Nederlanden, Groothertog van Luxemburg, Prins van Oranje Nassau, enz., enz., enz., hebben HH. KK. HH. de Prins van Oranje en Prins Hendrik der Nederlanden, Stadhouder van Z. M. den Koning in het Groothertogdom, den eersten steen gelegd van de viaduct tusschen het centraal-spoorwegstation en de stad.*

Voorts de namen van de Leden der Regering en de burgemeester der stad.

Na afloop der plegtigheid zijn de Prinsen te voet naar de stad teruggekeerd.

Des namiddags hadden allerlei volksvermakelijkheden plaats.

Op het stadhuis werd des avonds een schitterend bal gegeven, dat, behalve door HH. KK. HH. den Prins van Oranje, Prins en Prinses *Hendrik*, door een groot aantal Luxemburgsche, Belgische, Fransche en Pruissische autoriteiten, zoowel burgerlijke als militaire, en door een aantal Luxemburgsche ingezetenen werd bijgewoond.

IJzingwekkend is het verhaal van de wederwaardigheden van de schipbreukelingen van 't Belgische schip *Constant*, dat bij de Caroline-eilanden op een koraalrif verongelukte. De bemanning, 18 personen sterk, begaf zich in twee booten. Na 45 dagen zwervens, toen de levensmiddelen opraakten, gingen de beide booten uiteen. De kleine met 6 man landde 2 dagen daarna op een der Pélew-eilanden, vanwaar zij gelukkig door een walvischvaarder werden opgenomen, nadat de inboorlingen bijna alles hun ontnomen hadden; de koning stal zelf een hemd! De 12 anderen in de groote boot bleven in zee zwerven. Na eenige weken moest er een offer vallen, want men had tot de schoenen toe gegeten; er zou geloot worden; veel bezwaren werden ingebragt, toen een neger opstond en zeggende dat aan hem 't minste verloren zou wezen, zich doodstak. Er werd echter weldra een tweede offer gevorderd; er werd toen geloot, en het lot viel op een neger. Na 81 dagen zwervens kwamen de ongelukkigen te Dorch in Geelvinksbaai aan.

SPOORWEG ANTWERPEN-ROTTERDAM.

Vertrek van Rotterdam 10 u. 15 m.; 3 u.
» » Dordrecht naar Rotterdam 10 u. 40 m.; 3 u. 20 m.
» » Breda naar Antwerpen en Rotterdam 6 u. 50 m.; 12 u. 35 m.; 5 u. 20 m. (het laatste alleen naar Antwerpen en Moerdijk).
» » Antwerpen naar Breda en Rotterdam 7 u. 45 m.; 12 u. 20 m.; 5 u. 25 m. (het laatste alleen naar Breda en Moerdijk).

GRAANMARKT.

AMSTERDAM den 10. October.

TARWE in een doen: 130, 131 ℔ Poolsche ƒ 295, ƒ 305; 132 ℔ Jar. Bovenl. ƒ 278; 127 ℔ Jar. Vriessche ƒ 260; 130 ℔ Jar. bonte Poolsche ƒ 305.

ROGGE prijshoudend: 125 ℔ Pruissische ƒ 193 aan de Zaan; 118 ℔ Petersb. ƒ 168; 118 ℔ Archangel ƒ 167.

GERST en HAVER zonder handel.

BOEKWEIT flaauw, 117, 119, 120 ℔ Amersf. ƒ 194, ƒ 198, ƒ 201 in zakken; 122 ℔ N. Geldersche ƒ 208.

KOOLZAAD. Najaar 1 P. vl. en Voorjaar $\frac{1}{2}$ P. vl. hooger. Op 9 vat Olie te leveren: dadelijk $56\frac{1}{2}$ P. vl.; in April 61 P. vl., in Oct. $56\frac{1}{4}$ P. vl.

LIJNZAAD in een doen: 111 ℔ Patna ƒ 295.

RAAPOLIE vast: op 6/w. ƒ $34\frac{1}{2}$, Vlieg. ƒ $33\frac{3}{4}$; 1 Nov. ƒ $33\frac{1}{4}$ à ƒ $33\frac{1}{2}$; 1 Dec. ƒ $33\frac{1}{2}$ à ƒ $33\frac{3}{4}$; 1 Mei ƒ 35 à ƒ $35\frac{1}{4}$.

LIJNOLIE traag; op 6/w. ƒ $32\frac{1}{2}$, Vlieg. ƒ $31\frac{1}{4}$; 1 Nov. ƒ 31; 1 Dec. ƒ $30\frac{3}{4}$; 1 Maart, April en Mei ƒ $30\frac{3}{4}$ à 31.

HENNEPOLIE op 6/w. ƒ $37\frac{1}{2}$.

RAAPKOEKEN per 1040 stuks ƒ 60 à ƒ 64.

LIJNKOEKEN per 104 stuks ƒ 9 à ƒ 11.

MARKTPRIJZEN DER STAD BREDA.

Van den 11. October 1859.

Het Nederl. Mudde Tarwe Nieuwe	van ƒ	6,50	tot ƒ	9,00.
Het dito dito Oude witte Tarwe	» »	7,50	» »	9,50.
Het dito dito Rogge Nieuwe	» »	6,00	» »	7,20.
Het dito dito Rogge Oude	» »	6,30	» »	6,60.
Het dito dito Boekweit Oude	» »	5,90	» »	6,00.
Het dito dito Boekweit Nieuwe	» »	0,00	» »	0,00.
Een dito pond Boter	» »	0,98	» »	1,00.
Zand-Aardappelen (Vat of Mudde)	» »	2,50	» »	3,00.
Het 1000 Eiken Telhout	» »	4,10	» »	4,25.
Het 1000 Doof Hout			»	2,75.
De kar Spaanders			»	4,10.
De » Stekken			»	4,50.
De 100 Mutsaard	van ƒ	3,50	tot »	4,00.

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS van gisteren (11 *October*) was de fondsnotering: Ned. $2\frac{1}{2}$ pCt. $64\frac{7}{16}$, $\frac{1}{2}$; 3 pCt. $77\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$; 4 pCt. $97\frac{3}{16}$; Rusland 5 pCt. $104\frac{3}{8}$; dito 1828—29 102; 4 pCt. 1840 $82\frac{7}{8}$; 5 pCt. 1864 $91\frac{3}{8}$, $\frac{3}{4}$; 5 pCt. 1855 $100\frac{5}{16}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{4}$; Spanje $1\frac{1}{4}$ pCt. $33\frac{5}{16}$; 3 pCt. Binnenl. $42\frac{9}{16}$, 43, $42\frac{9}{16}$; Portugezen 3 pCt. te Londen $44\frac{7}{8}$; Oostenrijk Metall. $54\frac{3}{4}$, $55\frac{1}{8}$, $54\frac{3}{4}$; Zilver Nat. 5 pCt. $59\frac{5}{8}$, $60\frac{3}{16}$, $59\frac{3}{4}$; Zilver 1849—54 $74\frac{7}{8}$, 75; $2\frac{1}{2}$ pCt. $29\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$.

Advertentiën.

*** Op den 9. Oct. overleed te *'s Gravenhage* onze geliefde Broeder en Behuwdbroeder, de HoogGeb. Heer W. Baron DE RAET, Ridder Baronnet, gepensionneerd Kapt. ter Zee, in den ouderdom van 67 jaren.

F. L. HUIJGENS,
Leeraar K. M. A.
H. A. HUIJGENS,
Baronnesse DE RAET.

*** Allen degenen die iets te vorderen hebben van of verschuldigd zijn aan den beneficiairen Boedel van wijlen den Heer PIETER WILLEM JAN VAN LELIJVELD, in leven zonder beroep, gewoond hebbende te *Terheiden*, en aldaar op den 14. September 1859 overleden, worden verzocht daarvan betaling of opgave te doen ten Kantore van den Notaris K. H. BODE te *Princenhage*, voor den 1. *November* 1859.

*** Bij vonnis der Arrondissements-Regtbank te *Breda*, dd. 10 October 1859, behoorlijk geregistreerd, is PIETER VAN WASBEEK, Stoom-Olij- en Graan-Molenaar te *Oudenbosch*, gesteld in staat van FAILLISSEMENT, aanvang genomen hebbende den 8. October bevorens, met benoeming van den Edel Achtb. Heer Mr. J. H. VAN MIERLO, Lid van genoemde Regtbank tot Regter-Commissaris, en tot Curator, den Heer Mr. H. MAARSCHALK, Advocaat aldaar.

BREDA, 11 October 1859.

De Curator,
H. MAARSCHALK.

Genezingen door Abshaubbin's-Anti-Rhumatische Watten.

De Heer C. E. v. d. Leck, te Rotterdam, na jaren lang aan Rhumatiek geleden te hebben is binnen korten tijd geheel van zijne pijnen bevrijdt.

De Heer A. Meijer, te Amsterdam schrijft: dat het vaste vertrouwen hetwelk anderen in deze watten stelden, hem ook de proef heeft doen nemen en na oplettend opvolgen van het voorschrift geheel van zijne smartelijke pijnen is verlost.

De Heer J. V. Maas, te Hellevoetsluis, die jaren lang, alles had beproefd zonder ergens baat bij te vinden, verheugt zich in steeds toenemende beterschap.

Mejufvrouw G. van Galen geb. Thoen, te Loosduinen, jaren lijdende geweest aan rhumatische kramp is thans geheel hersteld.

Een Kind van den Heer Muské te Assen sedert lang lijdende aan Rhumatiek werd door aanwending van één enkel blad dezer watten totaal genezen.

Deze weinige opgaven zouden nog met een aantal anderen vermeerderd kunnen worden; zij leveren allen het bewijs van onfeilbaarheid der

ABSHAUBBIN'S ANTI-RHUMATISCHE WATTEN

in gevallen van Rhumatiek, Kramppijnen, Jicht en dergelijke.

Ook tegen Roos, Huiduitslag, Brand en Jeuking der huid, zweerende borsten van zogende vrouwen en als voorbehoedmiddel om van de Kinderziekte ongeschonden te blijven, hebben deze watten reeds een onbetwisten roem verkregen. Men lette vooral op de onderstaande Dépôts daar ook nagemaakte en valsche watten in den handel voorkomen. De Echte zijn gewikkeld in een lichtblaauw omslag, houdende de namen der Dépôthouders en geteekend door den Hoofd-Dépôthouder

A. BREEFVELT Az.,
Groote Markt, te Delft.

Verdere Dépôts:

Te Breda, uitsluitend bij M. Sweep.

Mej. S. M. Swinkels, Boxtel.	A. Dekkers, Ravestein.
» De Wed. A. A. Knikknie en Zn., Schijndel.	W. van Asten, Helmond.
» v. Ravensteijn Donkers, 's Bosch.	M. Smeur, Bergen-op-Zoom.
» J. H. de Jong, Oosterhout.	J. B. Branderhorst, Veen bij Heusden.
» C. H. van de Knikker, Tilburg.	L. Laozen, Klundert.
» De Wed. T. Mennen, Eindhoven.	A. Hornman, Loon-op-Zand.
» De Wed. W. Kuijpers, Veghel.	S. de Heer, Heusden.
» De Wed. M. v. d. Biggelaar, Rosendaal.	J. A. Walter, Grave.
	De Erven Witlox, Waalwijk.
	A. Bax, Steenbergen.

En meer bekende Dépôts.

DE STAALWIJN

van den Apotheker G. VAN LIPP te Kleef,

bekleedt onder de Staalmiddelen eene eerste plaats, vereenigende in zich de *opwekkende* eigenschap van den Wijn met *de versterkende* van het IJzer.

Deze STAALWIJN wordt met het beste gevolg aangewend *in alle Ziekten, die eene verbetering van het bloed en eene versterking van de Zenuwen vereischen, bij Zenuwzwakte met alle daarbij voorkomende Ziekteverschijnselen, bij ziekelijke aandoeningen van het Hoofd en het Ruggemerg, ter bestrijding van zoo vele uit zwakte voortkomende Onderbuikskwalen, en is bijkans onmisbaar in vele ziekten der Kinderen.* Daarbij is de LIPP'SCHE STAALWIJN zeer aangenaam van smaak en uitmuntend geschikt voor een langdurig gebruik, daar zelfs de zwakste Magen denzelven bijzonder goed verdragen kunnen.

De FLACON met gebruiksaanwijzing [illegible] te ontbieden door de HOOFD-AGENTEN [illegible] *en Co.*, VERKOOPHUIS, te AMSTERDAM en hunne bekende Dépôts.

Heeren APOTHEKERS genieten een behoorlijk Rabat.

Amsterdam, Verkoophuis.	Leur, L. van den Berg.
Breda, Henri Sprengers.	Oosterhout, Gebr. Driessen.
» M. Janssen, Soomers.	Rozendaal, Mr D. v. Leeuwen.
Bergen-op-Zoom, D. Pouwels.	Steenbergen, W. v. d. Kar.
» P. F. Appelboom, Apoth.	Tilburg, G. H. Donhoff.
Eindhoven, A. Beguin.	Tholen, T. J. Maas.
Helmond, A. H. Martin.	Waalwijk, F. v. d. Klokken.
's Hertogenbosch, F. L. Welsch.	

En in de andere Steden in de bekende Dépôts.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.